

Νέο απόπειμα ...

του Θανάση Κ.

Τις αρθρογραφικές επιδόσεις της κας **Κατερίνας Σακελλαροπούλου**, Προέδρου της Δημοκρατίας, δεν μπορώ να αφήσω ασχολίαστες.

Σε εφημερίδα της πιο σκληρής αντιπολίτευσης, μάλιστα...

Στην εφημερίδα που **υπερασπίζεται τα δικαιώματα των καταδικασμένων τρομοκρατών!**

Δεν ανήκω σε εκείνους που θεωρούν εξ υπαρχής “θεσμικά ανεπίτρεπτο” να εκφράζει η Πρόεδρος της Δημοκρατίας δημόσια τις απόψεις της.

Δεν είμαι απ’ αυτούς που της αμφισβητούν το δικαίωμα να εκφράζει τις γενικότερες φιλοσοφικές ή “επιστημονικές” πεποιθήσεις της.

Είναι δικαίωμά της.

Τώρα που ξεκαθαρίσαμε, λοιπόν, τι είναι “δικαίωμά” της, να θυμίσουμε και τι είναι **“υποχρέωσή” της.**

Γιατί **δεν** είναι απλός πολίτης, όπως όλοι οι άλλοι. Η Πρόεδρος, λόγω του θεσμικού της ρόλου – είναι πρόσωπο που **ενώνει** τον Ελληνικό λαό και **εκπροσωπεί** την Ελληνική Δημοκρατία – έχει και κάποιους **περιορισμούς:**

–Πρώτον, δεν πρέπει να “πολιτεύεται” ευθέως (πρώτος περιορισμός)

–Δεύτερον, πρέπει να μιλάει **ενωτικά**, όχι να πολώνει την ελληνική κοινωνία (δεύτερος περιορισμός)

–Τρίτον, όταν αναφέρεται **προς τα έξω**, πρέπει να υπερασπίζεται τις αρχές και τις αξίες της Ελληνικής Δημοκρατίας, όπως προβλέπονται ρητά στο Ελληνικό Σύνταγμα (τρίτος περιορισμός).

–Τέταρτον, αν δεν μπορεί να πει με σαφήνεια κάτι – γιατί θα ανοίξει “μέτωπα” προς διάφορες κατευθύνσεις – καλύτερα να μη μιλάει καθόλου. (τέταρτος περιορισμός).

Όπως θα δούμε, αυτές τις υποχρεώσεις **δεν** τις τήρησε.

Και εν πάση περιπτώσει, αφού εκείνη ασκεί το δικαίωμά της να λέει ό,τι θέλει, **έχουμε κι εμείς το δικαίωμα να κρίνουμε** αυτά που λέει...

* Καταδίκασε ως... “λαϊκιστική στρέβλωση της δημοκρατίας” **το ότι** “η λαϊκή βούληση συγχέεται με τη βούληση της πλειοψηφίας”

Αν έλεγε ότι η λαϊκή βούληση δεν πρέπει να συγχέεται με την **εκάστοτε ευκαιριακή**, πλειοψηφία, δεν θα διαφωνούσαμε...

Γιατί πράγματι, η λαϊκή βούληση δεν εκφράζεται πάντα με τις **ευκαιριακές** κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες που διαμορφώνονται κάθε στιγμή (“εκάστοτε”).

Αλλά παρέλειψε δύο κρίσιμες λεξούλες: **“εκάστοτε”** και **“ευκαιριακή”**.

Κι άφησε να εννοηθεί ότι υπάρχει “νομιμοποιητική βάση” για μια δημοκρατία **πέρα** από τη “λαϊκή βούληση”. Ή μάλλον, πέρα από τη **“βούληση της πλειοψηφίας”!**

Κι εδώ θα μπορούσαμε να δεχθούμε ότι υπάρχουν περιπτώσεις όπου η δημοκρατία επιτρέπει (ή μάλλον υπαγορεύει) να ληφθούν αποφάσεις **κόντρα στη θέληση της πλειοψηφίας**. Για παράδειγμα, όταν η κοινή γνώμη απαιτεί την “σκληρή τιμωρία” ενός ανθρώπου, για να έγκλημα που υποτίθεται όταν διέπραξε, αλλά η **ανεξάρτητη** Δικαιοσύνη (η οποία είναι **εγγύηση** Δημοκρατίας) είτε δεν έχει πειστεί για την ενοχή του, ή πιστεύει ότι ο ένοχος έχει ισχυρά ελαφρυντικά και πρέπει να αντιμετωπιστεί με “επιείκεια”. Στην ανεξάρτητη Δικαιοσύνη μιας δημοκρατίας δικάζουν τα **δικαστήρια, όχι ο όχλος**. Κι επιβάλλονται οι νόμοι της Δημοκρατίας, όχι ο **“νόμος του Λίντς”** (δηλαδή το... “λιντσάρισμα” από τον όχλο).

Αλλά και αυτό στηρίζεται στη **“νομιμοποίηση”** της λαϊκής βούλησης. Δηλαδή στο Σύνταγμα και τους νόμους που ψήφισαν εκπρόσωποι του Ελλη-

νικού λαού και αποτελούν το **κοινά αποδεκτό πλαίσιο** μέσα στο οποίο λειτουργεί το Πολίτευμα.

Η **Νομοκρατία**, δηλαδή η επιβολή του Νόμου, στηρίζεται στην (και εκφράζει την) “λαϊκή βούληση”. Γιατί ο ίδιος ο λαός έχει προηγουμένως **απόδεχθεί** ότι αυτό είναι το “σωστό”...

Ή για να το πούμε διαφορετικά, όπως το λέει επακριβώς το ίδιο το Σύνταγμά μας – και μάλιστα στο **Πρώτο άρθρο του (Μορφή του πολιτεύματος)**

1. Το πολίτευμα της Ελλάδας είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία.

2. Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία.

3. Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα.

* Όταν η κα. Πρόεδρος θεωρεί “**λαϊκίστικη στρέβλωση**” την αρχή της πλειοψηφίας, τι ακριβώς εννοεί;

Ότι υπάρχει δήθεν τρόπος να “νομιμοποιηθεί” η λαϊκή κυριαρχία **αντίθετα** προς τη βούληση της πλειοψηφίας;

Ότι οι εξουσίες που πηγάζουν από το Λαό, μπορούν άραγε, να ασκούνται **κόντρα** στη θέλησή του;

Το ότι ασκούνται “**υπέρ**” του λαού, τι σημαίνει;

Ότι μπορεί τάχα, να ασκούνται **ενάντια** στη βούλησή της πλειοψηφίας του;

Καταλαβαίνω τι θέλει να πει: ότι **δεν** πρέπει η εκάστοτε πλειοψηφία να γίνεται **τυραννική απέναντι στην εκάστοτε μειοψηφία.**

Κι είναι σωστό αυτό.

Αλλά παραλείποντας την κρίσιμη λεξούλα “**εκάστοτε**”, φτάνει στο ακριβώς **αντίθετο** άκρο: Να αφήνει **απροστάτευτη την λαϊκή πλειοψηφία από τυραννικές μειοψηφίες.**

* Κι αυτό είναι **ακριβώς το αντίθετο της Δημοκρατίας.**

Αυτό είναι ο ορισμός του **Ολοκληρωτισμού!**

Όταν **πεφωτισμένες μειοψηφίες** – ή “**πρωτοπορίες**”, όπως έλεγαν παλαιότερα οι μαρξιστές – θεωρούν ότι **γνωρίζουν καλύτερα** τι είναι “καλό” για τη χώρα και το λαό της.

Διότι :

αυτές – οι μειοψηφίες – γνωρίζουν καλύτερα, υποτίθεται, τι είναι **“Πρόοδος”**,

αυτές – οι μειοψηφίες – γνωρίζουν καλύτερα **προς τα πού κινείται η Ιστορία**,

αυτές οι μειοψηφίες έχουν το **μονοπώλιο της “Ηθικής”** (παλαιότερα), της **“Προοδευτικότητας”** (πιο πρόσφατα)

και της **“Πολιτικής ορθότητας”** (σήμερα)

και γι’ αυτό έχουν δήθεν, το **“δικαίωμα”**, να παρακάμπτουν το δικαίωμα του λαού να αποφασίζει για την τύχη του, να επιβάλλει πλειοψηφικά τη θέλησή του.

Οι σύγχρονες δημοκρατίες γεννήθηκαν **παρακάμπτοντας και συντρίβοντας** αυτές τις **αντιδραστικές δοξασίες**.

* Η κα. Πρόεδρος θέλει να χτυπήσει τον **εκφυλιστικό λαϊκισμό**. Κι αν αρθρογραφεί στην εφημερίδα που **κατ’ εξοχήν υπηρετεί τον πιο τοξικό λαϊκισμό**.

Αλλά μπερδεύει το **“λαϊκισμό”** (που είναι αρρώστια) με τη **λαϊκότητα** (που είναι θεμέλιο Δημοκρατίας).

Μπερδεύει την ανάγκη **να θωρακίζεται** η δημοκρατία από το λαϊκισμό, με την **περιφρόνηση του λαού** και της **κυριαρχικής του βούλησης** (που είναι **θεμέλιο** της σύγχρονης δημοκρατίας)

Και – δυστυχώς – **δεν είναι τα μόνα** που μπερδεύει...

* Μπερδεύει και τον **“εθνοκεντρικό προστατευτισμό”** με την προστασία της **“δήθεν εθνικής ασφάλειας”** ...

Της θυμίζω ότι όπως προβλέπει το Σύνταγμά μας, ήδη στο Πρώτο του άρθρου για τη μορφή του Πολιτεύματος, όλες οι εξουσίες της Δημοκρατίας πηγάζουν από το Λαό και υπάρχουν **υπέρ του Λαού και του Έθνους**.

Και του Έθνους!

Με αυτή την έννοια η εθνική ασφάλεια **δεν είναι...** “δήθεν”!

Όταν απειλείται – όπως **απειλείται** σήμερα – είναι **υψίστη συνταγματική προτεραιότητα...**

Κι όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση **δεν** προστατεύει επαρκώς την εθνική ασφάλεια – την ώρα που ευθέως απειλείται – τότε δεν είμαστε εμείς οι “ευρωσκεπτικιστές” – η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι **κατώτερη** των περιστάσεων!

–Γιατί Ένωση που **δεν** προστατεύει τις χώρες-μέλη της από τις **απειλές τρίτων χωρών, δεν είναι Ένωση!**

–Πολύ περισσότερο, η Ένωση που κρατά **“ίσες αποστάσεις”** από τρίτες **χώρες-“πειρατές”**, δεν είναι Ένωση...

–Όπως η Ένωση που θεωρεί **“φυσιολογικό”**, ισχυρά μέλη της να συνεχίζουν να **εξοπλίζουν τρίτες χώρες** που απειλούν τα μέλη της, **δεν είναι Ένωση!**
Και κυρίως, **δεν είναι “Ένωση Δικαίου”...**

* Η εθνική ασφάλεια κάθε χώρας-μέλους, είναι **θεμελιώδης προϋπόθεση** για τη δημιουργία και την εμβάθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κι όταν αυτή την προϋπόθεση **δεν** την τηρεί, **ακυρώνει τον εαυτό της.**

Και **βάζει μπουρλότο** στα θεμέλιά της.

Και το πρόβλημα τότε, το έχει **η ίδια η Ένωση...**

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι απλώς **“Ένωση Δικαίου”**. Είναι ένα εγχείρημα **σύγκλισης λαών και πολιτισμών** με κανόνες Δικαίου (όχι με κατάκτηση ούτε με οικονομικούς καταναγκασμούς – αλλά με **κοινά αποδεκτούς** κανόνες δικαίου).

Το ότι γίνεται **με** κανόνες δικαίου, δεν σημαίνει ότι είναι **απλώς “Ένωση Δικαίου”**.

Όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση **δέχεται ή ανέχεται** να παραβιάζονται **κυριαρχικά δικαιώματα** κρατών μελών της, έχει πρόβλημα.

Όταν ζητά από τα μέλη της να διαπραγματεύονται **υπό την απειλή χρήσης βίας** τα κυριαρχικά τους δικαιώματα – παρ’ ό,τι το Διεθνές Δίκαιο **ρητά απαγορεύει** την απειλή χρήσης βίας – **παύει να είναι πια “Ένωση Δικαίου”...**

Όταν η Γερμανία επιβάλει **τη δική της** πολιτική και τα δικά της **στενά** εθνικά συμφέροντα στην Ένωση, **είναι η Γερμανία που αποδυναμώνει** την Ένωση. Όχι όσοι διαμαρτύρονται γι’ αυτό...

Αντί να μας... **“μαλώνει”** η κα. Πρόεδρος, αντί να **“μαλώνει”** όσους **υφίστανται** την αδικία, κι όσους **διαμαρτύρονται** για την αδικία, καλύτερα θα ήταν να διαμαρτύρεται και η ίδια για την **αδικία που υφίσταται η χώρα της** – η χώρα που η ίδια εκπροσωπεί.

Στο κάτω-κάτω, **“Ευρώπη” δεν είναι** μόνον η Γερμανία. **“Ευρώπη” είναι και η Γαλλία!**

Ο Γάλλος Πρόεδρος **Εμμανουέλ Μακρόν** βγήκε προ ημερών και διακήρυξε ότι τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης **έχουν υποχρέωση να υπερασπίζονται τα Εθνικά κυριαρχικά τους δικαιώματα.**

Δεν είναι ο Μακρόν “εθνικιστής”!

Δεν είναι ο Μακρόν... “εθνολαϊκιστής”!

Μάλλον θέλει να μας πει κάτι, που δυστυχώς **δεν** το έχει καταλάβει ακόμα η δική μας Προεδρίνα ...

ΥΓ. Συγγνώμη για το “Προεδρίνα”. Όταν εκείνη το επίσημο όνομά της, Αικατερίνη, το έκανε – **επί το λαϊκότερον** – “Κατερίνα”, δικαιούμαι κι εγώ να την αποκαλώ “Προεδρίνα”.

Βλέπετε τον “λαϊκισμό” πολλοί τον καταγγέλλουν και ταυτόχρονα τον **προσκυλούν...**

Εύχομαι λοιπόν, Καλή Χρονιά στην Προεδρίνα μας.

Και, με το καλό, να γίνει **Πρόεδρος** όλων των Ελλήνων.

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>